

Přá - te - lé, s vá - mi se lou - čím,
 Pá - nu Bo - hu vás po - rou - čím,
 bu - d'te Bo - hu po - ru - če - ni
 v to - mto smu - tném ro - zlou - če - ní.

2. Již já se od vás poberu / k připravenému mně hrobu, / k té posteli velmi temné, / avšak Kristem posvěcené.
3. Přátelé, již se nermutte, / ale za to vděční buďte, / že mně již Bůh z té těžkosti / vede do věčné radosti.
4. On mně již mých běd ukrátil / a věčnou slávou obdařil, / vysvobodil z mých těžkostí, / jichž jsem vždycky míval dosti.
5. Pánu Bohu vás poroučím, / neb již vás více neužrím; / prosím, na smrt pamatujte, / k ní se vždycky připravujte.
6. Pomáhej nám, Pane milý, / bychom ten svět opustili, / potom se k Tobě dostali, / s Tebou věčně přebývali.

*Kdo věří v Syna, má život věčný. Kdo Syna odmítá,
 neužrjí život, ale hněv Boží na něm zůstává.*

J 3,36